

Gök, zemin ve dağlar şuurlu mudur ki emanet onlara teklif edilsin de onlar yüklenmekten çekinsinler ve yüklenmesinler?

Kur'an-ı Kerim'de derin ve ince hakikatleri teşbih ve temsil dürbünü ile akla yaklaştırmak, mühim bir ifade tarzıdır.

Emanetin bu cansız varlıklara teklif edilmesi iki şekilde düşünülebilir. Birisi, Cenâb-ı Hakk'ın cansız eşyayla da konuşması söz konusudur. Nitekim Nuh tufanında yere ve semaya yapılan hitaplar bunu açıkça göstermektedir. Bu hitab da ayette geçen varlıklara yapılmış olabilir. Ancak bu mânaya tefsir âlimlerince fazla itibar edilmemiş, bu teklifin bir temsil, bir istiare olduğu ağırlık kazanmıştır.

Bu âyet-i kerîme ile insan istidadının gök, zemin ve dağlardan daha mükemmel olduğu ve insanın, bu istidat sayesinde, onların taşıyamadığı bir yüke talip olabildiği ders verilmektedir.

Âyetin burada "emaneti göklere ve dağlara teklif etmesi," emanetin ağırlığına ve ehemmiyetine dikkat çekmek içindir. Yani insana der; "*Öyle mühim ve kıymetli bir emanet sana tevdi ediliyor ki, faraza bu emanet mücessem bir hale girse, ağırlığını yerler, gökler ve dağlar taşıyamazdı.*" Bu ifade tarzı sade bir ifade tarzından daha belîğ ve kuvvetlidir.